

Farul Creștin

„Voi sunteți lumina lumii”. Matei 5:14.

Anul VI. No. 10

Redacția și administrația: Arad, Strada Fabricii, No. 20.
Apare în fiecare Sâmbătă

Sâmbătă,
12 Martie 1938

Dumnezeu în căutare

de Dr. Everett Gill

„Căci Fiul omului a venit să caute și să mântuiască ce era pierdut”. Luca 19:10.

Budistul își inchipuiește cu totul greșit pe Dumnezeu. El prezintă pe Dumnezeu în arta sa ca pe Cineva care stă, fără să facă ceva, ci privește pierdut în gol. Nimic nu e mai departe de adevăr decât aceasta, pentru că Dumnezeu e nemărginit de ocupat și de interesat în toate lucrurile. El vede pe Agar plângând, observă vrabia ce cade și numără perii din capul nostru.

Din cuvintele felurite cari arată interesul lui Dumnezeu în lucrurile pământești, îl alegem pe „caută”. Dumnezeu nu șade în cine știe ce ceruri depărtate privind cu ochii pierduți în spațiul fără margini. El e în căutare, privirea Lui se uită după ceva. El „caută” pe cineva.

Sunt unii cari vor râde de această idee atât de naivă. Ei vor spune că, dacă există totuși Dumnezeu, El n'are nici timp și niciun interes pentru lucrurile de pe acest „punct mic pe care oamenii îl numesc pământ”. Pentru ei, ideea că Dumnezeu „caută” ceva, e de nepriceput.

Totuși o astfel de idee nu e chiar așa de absurdă cum ar părea la prima vedere. Veacul nostru a făcut excursiuni mari și lungi pe tărâmul celor două nemărginiri, — în **macrocosm**, în universul mare și nemărginit, pe care îl cercetează oamenii cu ochianele mari ce măresc și aduc foarte aproape stelele, și în **microcosm**, sau în lumea nespuse de mică a microscopului, a aceluși aparat cu care se văd lucruri foarte mici, ce niciodată nu le va vedea ochiul nostru. Astfel vedem două nemărginiri, una contrară celeilalte. Cine ne-ar

putea spune care din ele cuprinde minuni mai mari?

Omul aparține microcosmului, sau lumii **mici** a lui Dumnezeu. Dar El n'are nevoie de microscop ca să vadă pe om. Deci bărbatul de știință nu trebuie să se scuze pentru interesul cu care urmărește prin microscopul său, lupta dintre două fapte foarte mici cari se bat într'o picătură de apă, nici pentru construirea unui instrument cu care înregistrează încovoierile unei muști, când moare. Nici Dumnezeu n'are nevoie de apărare pentru interesul Său în noi. Prin urmare, nimic nu poate fi mai biblic și mai științific decât interesul lui Dumnezeu în lucrurile mici.

Dumnezeu „caută pe cei pierduți”

Iubirea lui Dumnezeu față de cei „pierduți”, pare într'adevăr aproape de necrezut. În lucrările harului, Dumnezeu e cu mult mai cruțător decât în cele ale naturii. Natura e risipitoare. Se pare că natura e cu totul nepăsătoare față de faptul că dintr'o mică de ghinzi abia una ajunge să producă un arbore, restul fiind „pierdute” sub roatele carului, sau mâncate de porci sau lăsate să fie nimicite de soare și de ploaie. Tot astfel milioane de tone de alte semințe pier în fiecare an.

Natura pare nepăsătoare chiar față de soarta nenumăratelor milioane de ființe omenești cari sunt nimicite de foamete, de furtuni, de revărsări de ape și de cutremure.

Dar când ne întoarcem la lucrările harului, aici e cu totul altcum. Aici Dumnezeu e cruțător. El se îngrijește de „cel pierdut”. Când e vorba de personali-

tate, El nu aprobă risipa. El e marele Pastrător al vieții.

Isus spune că misiunea Sa a fost „să caute și să mântuiască ce era pierdut”. Faptul că Isus a trebuit să-și apere interesul Său față de femeile și oamenii pierduți, arată ce jos e căzută firea omenească. Mai mult, El e criticat astăzi ca și atunci, că se îngrijește de cei nevrednici și desperați. Când Isus și-a arătat dragostea față de cei pierduți primindu-le invitația să mănânce cu ei, Fariseii au cârtit și au murmurat, arătând că aceasta e dovada că și El e ca și păcătoșii. El s'a apărat spunând trei istorioare frumoase cu „oia pierdută”, cu „banul pierdut” și cu „fiul pierdut”.

Dar, ne întrebăm noi, pentru ce să se îngrijească Dumnezeu de un **singur** păcătos pierdut, când știe că multe alte milioane vor fi mântuite? Aceasta ne amintește de o poveste despre un funcționar superior din China, pe vremea unei foamete mari care a lovit acea țară, — care, văzând că un străin spesează mari sume de bani ca să scape pe cei care mor de foame, i-a spus: „De ce faci acest lucru? De ce încerci să scapi pe acești oameni? Și așa avem prea mulți!”

Această „iubire căutătoare” a lui Dumnezeu ne desvăluiește nemărginirea milei Sale și gloria caracterului Său. Numai Dumnezeu face acest lucru minunat: să caute și să mântuiască ceea ce pare cu totul nevrednic. Această învățătură a lui Isus a fost aceea care a infuriat pe Nietzsche, filosoful german, împotriva Domnului, pentru că ne-a învățat să mântuim ceea ce pentru acest filosof, părea fără valoare. Aceasta

(Continuare în pagina 4-a)

Farul Creștin

Revistă religioasă

Anul VI. No. 10. 12 Martie 1938
Apare în fiecare Sâmbătă

Abonamentul:

Pe an 100 lei, pe 6 luni 50 lei.
In străindătate dublu.Nu se primesc abonamente
decât cu trimiterea banilor
înainte.

Apare sub îngrijirea unui comitet.

Redacția și Administrația:
Arad, Str. Fabricii 20.

Telefon 24,62 Arad

Adresa telegrafică: FARUL Arad

Casier: N. Oncu, Arad, Str. Blădușiei 4.

DELA REDACȚIE

Mulțumim lui Dumnezeu că, odată cu ajutorul ce ni l-a dat pentru scoaterea săptămânală a FARULUI, a trezit inimile mai multor frați și surori cu pricepere și talent, ca să colaboreze la această feaie. E un semn ceresc acesta, că surorile și frații mai luminați vreau să împartă tuturor credincioșilor ceea ce Domnul le-a dat. Și iarăși e o dovadă că AVEM SCRITORII. De aceasta să fii sigur! Avem oameni în țară ale căror scrieri religioase pot sta alături de orice scrieri din străinătate. Trebuie doar ca acești frați să-și folosească, să-și cultive și să-și depună talentul lor în slujba Domnului.

Să nu se creadă că e ușor pentru noi, ca din ce primim dela toți colaboratorii noștri, să alegem ce e mai bun ca să dăm cititorilor. Oricine pricepe că noi nu publicăm articolele cu gândul ca să mulțumim pe cutare și cutare scriitor. Noi nu ne gândim decât la ce ar fi mai potrivit pentru multele mii de cititori. De aceea trebuie să luăm, cu durere, călcodată, vreun articol, al vreunui prieten scump și să-l aruncăm drept în coș, căci fie că avem altele mult mai bune ca el, fie că avem așa de multe bune că nu încap toate.

Această gând ne face să rugăm pe toți colaboratorii noștri să ne trimită articole scurte. Să ta loc mai puțin decât o pagină. Căci cele mai lungi sunt împinse spre coș de cele mai scurte. Iarăși vă rugăm să scrieți în cuvinte simple, pe care le înțeleg toată lumea. Așa numitele cuvinte „radicale” n-au ce căuta nici la amvonurile noastre nici în scrierile noastre. Avem cuvinte populare în limba noastră în care poți ține cele mai înalte gânduri și cele mai nobile simțiri.

Cereți FARUL să-l vindeți cu bucată. Veți ajuta și pe această cale la această lucrare sfântă!

DIACONII**Diaconii din Filipi**

Ne-am ocupat în mai multe articole de slujba de păstor (care în Biblie e mai numit episcop, presbiter și predicator). Acum vrem să cercetăm ce spune Biblia despre diaconi.

Cuvântul „diacon”, vine dela cuvântul grec „diakonos” și înseamnă „ajutor”. Vom vedea îndată că ei au avut slujba de a ajuta pe păstori.

Cei șapte

În Faptele 6, găsim alegerea a șapte bărbați cari trebuia să se îngrijească de lucrurile bănești ale bisericii, pentru ca apostolii să-și poată jertfi tot timpul cu predicarea Evangheliei. În acest text observăm următoarele:

1.) Cei șapte au fost aleși să se îngrijească de bani și de ajutorarea săracilor. Prin dărnicia mare a prunilor ucenici, biserica din Ierusalim avea mari fonduri de bani. Din ei erau ajutați săracii și văducele bisericii. Acești șapte au avut însărcinarea să administreze acești bani și să ajute pe cei lipsiți.

2.) Ei trebuia să aibă trei calități foarte mari. a.) Să fie vorbiți de bine, adică atât membrii bisericii, cât și oamenii din lume să aibă încredere în ei. Ei trebuia să fi avut un trecut cinstit în ce privește banii. b.) Să fie plini de Duhul sfânt. Aceasta însemna să fie oameni cu totul predați Domnului, căci Duhul ne umple în măsura predării. c.) Să fie plini de înțelepciune, adică să aibă priceperea trebnicioasă pentru lucrul care le va fi încredințat.

3.) Ei au fost ordinați. După ce biserica i-a ales, „i-au adus înaintea apostolilor, cari, după ce s'au rugat, au pus mâinile peste ei”. Câte biserici de azi au diaconi ordinați la acest lucru?

Fiii, diaconișă.

În Rom. 16.1 găsim aceste cuvinte interesante: „Vă dau în grijă pe Fvi, sora noastră, care este diaconișă a bisericii din Chencrea”. De aici se vede că în bisericile primitive, nu numai bărbații erau aleși în slujba de diaconi, ci și femeile. Și într'adevăr ce mare ajutor poate fi o diaconișă credincioasă pentru biserică și păstor, în vizitarea bolnavilor, în creșterea copiilor și educația fecioarelor, în organizarea lucrului surorilor, în clasele școlii duminicale, etc., etc. Frații baptiști din Germania au o școală anume de diaconișe cari se pregătesc pentru acest lucru mare. La fel, și baptiștii din Anglia au o școală și o organizație mare a diaconișelor!

Sunt atâtea femei credincioase în bisericile noastre cari ar putea face un mare lucru pentru Hristos, dacă li s'ar da ocazie și ar fi luminate în această privință.

Pavel își începe epistola către Filipeni în felul următor: „Pavel și Timotei, robii ai lui Isus Hristos, către toți sfinții în Hristos Isus, cari sunt în Filipi, împreună cu episcopii și diaconii”. În această biserică găsim cele două slujbe de episcop, sau păstor, ca slujbă principală și cea de diacon ca slujbă ajutoare.

Această biserică a fost întemeiată și organizată de Pavel. Ea a fost foarte darnică. Când a lucrat Pavel în Corint, el i-au trimis un salariu regulat. Apoi când s'a făcut acea mare strângere de ajutoare pentru sfinții din Ierusalim, biserica din Filipi a fost în frunte cu dăruirile ei. Până și în Roma, în închisoare, i-au trimis ajutoare lui Pavel. De bună seamă, diaconii de aici au crescut pe membrii bisericii în spiritul dăruirii și au condus cu multă cinste banii jertfiți Domnului.

Toate bisericile creștine, cari vreau să fie pe calea adevărată, trebuie să urmeze pilda fraților din Filipi cari au avut și episcopi și diaconi.

Calitățile diaconilor și diaconișelor

În I. Timotei 3:8-12, Pavel ne arată ce condițiuni trebuie să îndeplinească un diacon sau o diaconișă. El își dă seama că alegerea lor e de o mare însemnătate. De aceea spune: „Trebuie cercetați mai întâi și numai dacă sunt fără prihană, să fie diaconi” (v. 10). Iarăși, el știe că, e o mare ocazie de a lucra pentru Domnul în slujba de diacon, căci scrie: „Pentru că cei ce slujesc bine ca diaconi, dobândesc un loc de cinste și o mare îndrăzneală în credința care este în Hristos Isus”. Iată ce cere Pavel dela diaconi:

1.) Să fie cinstiți. Adică atât în lanii de acasă, cât și în cei ai bisericii, să te poți încrede în ei. 2.) Nu cu două fețe, adică să nu fie săfarnici. 3.) Nu beutori de mult vin. 4.) Nu doritori de câștig mârșav. 5.) Să aibă cugete curate.

6.) Să fie bărbați ai unei singure neveste și să-și conducă bine casa.

În vers. 11, Pavel arată cari sunt condițiile femeilor diaconișe: „... să fie cinstite, necelavitoare, cumpătate, credincioase în toate lucrurile”.

Din condițiile de mai sus se vede că misiunea diaconilor n'a fost așa de mult predicarea dela amvon, căci acesta era lucrul presbiterilor, ei administrarea bolnavilor și săracilor, etc. și ajutorarea păstorilor în toate lucrurile lor.

I. Coeuf

JUDECATA LUI CIPRIAN

de L. C. Sezonov

În legătură cu judecata și desbaterile procesului lui Ciprian, ne-a rămas un document foarte valoros din care scoatem cele ce urmează:

Proconsulul Paternus. — Prea sfințiții împărați, Valerian și Gallienus, mi-au făcut onoare trimițându-mi o decizie în care hotărăsc, că persoanele cari nu urmează religia romană, trebuie să se conformeze ceremoniilor romane. Cum vă numiți?

Ciprian. — Eu sunt creștin și episcop. Eu nu cunosc alți dumnezei decât singurul și adevăratul Dumnezeu, care a făcut cerul și pământul, marea și toate celelalte cari se găsesc în ele. El este Dumnezeu pe care noi, Creștinii, îl servim. Noi Lui ne rugăm zi și noapte pentru noi, pentru toți oamenii și pentru împărați.

Proconsulul. — Împărații mi-au scris nu numai despre episcopi, dar și despre presbiteri. De aceea aș dori să aflu dela d-ta cine sunt presbiterii care locuiesc în acest oraș?

Ciprian. — I-ași legile voastre opresc a da pe față tănuirile. Deci nu este în puterea mea că să-i descopăr. Oricum, ei pot fi găsiți în orașele lor.

Proconsulul. — Întrebarea mea se referă la cei din acest loc.

Ciprian. — Dacă îi veți căuta, îi veți găsi.

După această sumară judecată, Ciprian a fost condamnat la exil și la pierderea cetățeniei romane. El a fost exilat sau îndepărtat în catunul Curubis-Kourba, din Tunisiul de astăzi. Tot atunci au fost osândiți la exil nouă episcopi din Numidia. Ei au fost trimiși la muncă silnică în mine. Acolo au suferit foarte mult și aproape toți au murit din pricina chinurilor.

Dar Valerian nu fu mulțumit cu Decizia primă și de aceea făcu o a doua Decizie, în anul 258, și mai aspră, contra creștinilor. Duhul Deciziei tăia în carne vie, era clară ca cristalul și tăia ca oțelul. Iată un paragraf sau două din această Decizie:

„Iese în a fi creștini, atunci deasemenea să fie condamnați la moarte: matrouanele, soțiile lor, să fie trimise în exil; și că toți Cezarienii, funcționari de gradul inferior, fie ceice au mărturisit sau cari mărturisesc acum, să fie despoiați de avere, puși în lanțuri, înscrși pe listele de sclavi și trimși pe moșile Cezarului”.

Decizia aceasta a fost pusă imediat în aplicare. La auzul aplicării acestei Decizii, Ciprian scrisese într-o scrisoare trimisă episcopului Success, aceste cuvinte: „Să aflu frățietatea aceste lucruri, ca să poată fi întărită și pregătită pentru lupta spiriuală; ca fiecare dintre noi să ne gândim mai puțin la moarte și să ne jertfim lui Dumnezeu, cu toată credința și curajul, ca să nu avem teamă, ci numai veselie, în această mărturisire, în care noi, ca soldații lui Dumnezeu și ai lui Hristos, **nu suntem omoriți ci incununati**”.

La aplicarea acestei Decizii, Ciprian fu chemat din nou din exilul lui și adus înaintea judecătorului roman.

Proconsulul Maximus. — D-ta ești Thascius Cyprianus?

Ciprian. — Eu sunt.

Proconsulul. — Tu te-ai învoit să fii conducătorul persoanelor cu păreri sacrilege.

Ciprian. — Da.

Proconsulul. — Prea sfințiții împărați îți poruncesc să jertfești. (E vorba de a jertfi idoliilor).

Ciprian. — Nu voi jertfi.

Proconsulul. — Viața d-tale a fost trăită mult timp într'un fel împotriva legii. D-ta te-ai unit cu un mare număr de persoane într-o complicitate criminală, d-ta te-ai făcut dușmanul zeilor Romei. De aceea, în însăși persoana d-tale vei fi o lecție pentru acei cu cari te-ai unit: Disciplina va fi ratificată cu sângele tău. În clipa aceasta judecătorul se scula în picioare și rosti sentința de moarte: „Plăcerea noastră este ca Thascius Cyprianus să fie omorât cu sabia”.

Ciprian. — Mulțumiri fie lui Dumnezeu.

Moartea lui Ciprian

La auzul acestei hotăriri de moarte mulțimea mare de creștini, adunată la procesul lui Ciprian, izbucni într'un strigăt co-

mun: „Să fim și noi omoriți odată cu el”. — În aceeași zi, Ciprian fu condus afară din oraș într'un loc deschis, urmat de mii de oameni, creștini și păgâni. Acolo, câteva clipe, Ciprian stătu de vorbă cu presbiterii și diaconii bisericii sale. Apoi, își scoase haina din jurul gâtului și îngenunchie pentru rugăciune. În poziția aceasta, Ciprian aștepta lovitura de moarte. Călăul, soldatul roman, care trebuia să taie gâtul martirului, tremură de emoție. De aceea, sutașul sau comandantul gărzii romane, observându-l tremurând, păsă în față, luă sabia din mâna călăului, și cu o lovitură, despărți capul de trupul bătrânului Ciprian.

În numărul viitor:

Cum a fost Laurentiu fript de viu.

Dumnezeu e aproape de noi

de Earl Truța

Noi suntem foarte pământești și de multe ori, chiar știind și crezând promisiunile lui Dumnezeu, El pare a fi departe de noi și de nevoile noastre. Vorbind cu cei doi îngeri la mormântul lui Isus, Maria Magdalena a zis: „Au luat pe Domnul Meu și nu știu unde L-au pus”. (Ioan 20:13).

Ea L-a pierdut pe Domnul — dar El era lângă ea. Iov, în suferințele lui mari, a simțit că a pierdut pe Domnul și a strigat: „Oh! dacă aș ști unde să-L găsesc!” (Iov 23:3). Și noi știm că Dumnezeu a fost foarte aproape de Iov, în tot timpul suferințelor lui.

Noi suntem ca și Maria și Iov. De multe ori nu putem să-L găsim pe Domnul nostru și totuși Isus însuși ne-a spus: „Iată că Eu sunt cu voi până la sfârșitul lumii” (Matei 28:20).

Ce bucurie e să știi că Isus e întotdeauna aproape! În mâhnire și în durere, El știe și ne va ajuta, dar noi trebuie să-I deschidem ușa.

„Iată Eu stau la ușă și bat. Dacă aude cineva glasul Meu și deschide ușa, voi intra la el, voi cina cu el și el cu Mine”.

Ceice trăiesc pe munți, au zile mai lungi decât cei ce trăiesc în văi. De multe ori tot ce ne trebuie pentru a ne face viața mai luminoasă, e să ne ridicăm puțin mai sus.

„Presbiterii, episcopii și diaconii să fie îndată pedepsiți cu moartea. Senatorii și oamenii de rang înalt din Roma, să fie degradați de onoarea lor, despoiați de averile lor și, dacă după răpirea averilor lor, tot mai strănu-

CURĂȚITORUL DE ARGINT

Tr. de C. Manolescu

„Căci El va fi ca focul topitorului și ca leșia nălbitorului. El va șede, va topi și va curăți argintul“. Mal. 3.2-3.

Câteva doamne creștine se aflau într'o zi adunate în orașul Dublin, capitala Irlandei, cu scopul de a citi Scripturile și de a lua din ele subiecte pentru discuție. Ele citiră în cartea Maleahi cap. 3 și se opriră asupra versetelor 2-3. Una din ele spuse că „leșia nălbitorului“ și „focul topitorului“ adică al curățătorului de argint, reprezintă acelaș punct de vedere spiritual. Este vorba de puterea și influența de sfințire a credinciosului prin harul Domnului Hristos.

O altă doamnă atrase atenția celorlalte că este ceva deosebit de văzut în aceste cuvinte: „**El va șede, va topi și va curăți argintul**“ Mal. 3.3. Pentru a și da mai bine seama de adevărul cuprins în aceste cuvinte, o doamnă din cele prezente se angajă să meargă să viziteze un argintar și apoi să explice celorlalte surori în Domnul, ceea ce va putea înțelege cu privire la acest subiect.

Ea se duse în adevăr și, fără a împărtăși meseriașului scopul demersului său, ea îi ceru să-i arate calea pe care o întrebuița spre a curăți argintul, și argintarul îi dădu toate explicațiile cerute. Inșă doamna adăugă: „Dar Dvoastră ce faceți în timp ce lucrarea de curățire a argintului continuă?“

„O da, doamnă“, răspunse maestrul, „eu trebuie să mă așez și să mi îndrept privirea în mod fix asupra vasului de topit, căci dacă se depășește timpul necesar topirii, de sigur că argintul ar suferi stricăciuni“.

Atunci doamna înțelese bunătatea și puterea acestor cuvinte: „El va șede, va topi și va curăți argintul“. Domnul Hristos găsește necesar, adeseori, să pună pe răscumpărării Săi, în cuptorul aprins al încercărilor, inșă El este în apropierea vasului. Privirea Sa este neîncetat îndreptată asupra lucrului de curățire. Înțelepciunea și dragostea Sa, sunt angajate în cel mai înalt grad asupra curățirii din viața aleșilor Săi.

Doamna multumi maestrului pentru explicațiile date și se retrase. Indată argintarul o chemă înapoi și-i spuse, că a uitat să-i spună că lucrarea sa nu e isprăvită decât în momentul în care își

poate vedea chipul în acel argint ca într'o oglindă.

Ce asemănare minunată cu Domnul Hristos, care atunci când își vede chipul în ai Săi, pune pe dată sfârșit lucrării de curățire.

Cineva a spus unui credincios: „Dacă ești un copil al lui Dumnezeu, nu vei fi scutit de disciplina acestei familii. Vocea care vorbește, pare tare, inșă mâna care lovește, e dulce. Cuptorul poate să fie încălzit de 7 ori (Dan. 3.19) cum a fost pentru: Șadrac, Meșac și Abed Nego. Inșă maestrul învățător este lângă vas. Gândul Său nu este să ardă, ci să curățească argintul“. Să fie convins oricine pe deplin, că, trecând printr'un cuptor de încercare, va purta pecetea dragostei divine.

Credinciosul, pe pământ, aruncând o privire plină de încredere în Mântuitorul, dătătorul încercărilor prin care trece, poate spune: „Eu cunosc pe Domnul, toate judecățile tale sunt drepte“. Iar când va fi în slavă, va putea face un pas mai mult și să spună: „Acum văd, Doamne, că ele sunt așa“. Iubite frate, aruncă o privire în urmă, asupra încercărilor tale cele mai dureroase și spune-mi: „Erau oare ele fără folos? Ele puteau să te conducă într'un cuptor mare aprins, inșă aceasta pentru a-ți arăta pe cineva asemenea unui fiu de Dumnezeu.“

Oare când a fost vreodată, Dumnezeuul tău mai aproape de tine sau tu atât de aproape de Dumnezeuul tău, dacă nu în cuptorul de foc aprins?

Iubite suflete, în încercările prin care tu treci, ai cea mai bună ocazie de a proslăvi pe Dumnezeuul tău. Căci chiar nici îngerii nu sunt scutiți de încercări.

Răbdarea se arată sub nuiaua supunerii la voia lui Dumnezeu. „Pentruca încercarea credinței voastre, cu mult mai scumpă de cât aurul care pierе și care totuși este încercat prin foc, să aibă ca urmare lauda, slava și cinstea la arătarea lui Isus Hristos“ (1 Petru 1-7).

„Ferice de cel ce răbdă ispita, căci după ce a fost găsit bun, va primi cununa vieții, pe care a făgăduit o Dumnezeu, celor ce-L iubesc“ (Iacob 1.12).

Domnul Hristos ne-a răscumpărat din păcatele noastre cu prețiosul Său sânge, vărsat pe crucea

Golgotei și acum vrea să ne dea, nu numai iertare de păcate, dar și izbăvirea de sub puterea păcatului. El ne trece prin felurite încercări, ca să ne învățăm cu răbdarea, cu pacea și încrederea în El care este cu noi în toate zilele vieții.

A Lui să fie slava în vecei.

Dumnezeu în căutare

(Urmare din pag. 1-a)

duritate morală a fost aceea care a produs cruzimile în Belgia în timpul războiului mondial. Soldații germani au purtat în buzunare cartea lui Nietzsche. El a predicat doctrina cruzimii pentru a putea produce o rasă puternică. Nu-i de mirare că a murit într'o casă de nebuni.

În fața acestei cruzimi, ne amintim de întâmplarea unui general american vestit, Robert E. Lee, din timpul marelui război din Virginia. În timp ce inspecta tranșeele dintr'o pădure, el a văzut un pui de pasăre ce căzuse din cuibul lui și zăcea neputincios pe pământ. Marele general s'a dat jos din trăsură, a ridicat cu gingășie pușorul de pasăre, l-a așezat în cuibul său și s'a urcat să plece mai departe. Aghiotanții săi s'au uitat unii la alții fără să spună ceva, dar n'au uitat niciodată ceea ce au văzut. El fusese în școala lui Hristos care a spus că Dumnezeu se îngrijește și de vrabia părăsită.

Apoi a existat acea maestră în New-York pe ușa căreia era o placă de aramă cu următoarea scriere: „Ceea ce locuiește înlăuntru, **caută lucruri urâte, ca să le facă frumoase**“. Ea își trăia viața făcând frumoase și artistice lucrurile și uneltele urâte ale caselor.

Acesta e lucrul lui Hristos, — „să caute“ pe cei urâți din pricina păcatului, ca să-i facă frumoși. Ce bucurie și cinste avem noi de a fi socotiți vrednici să fim conlucrători cu Hristos în lucrul Său de a „găsi“, ceea ce e „pierdut“, de a face de preț ceea ce e fără preț și de a înfrumuseța ceea ce e urât!

Cu numărul viitor vom expedia CALĂ-
UZA pe Aprilie, Mai și Iunie, tuturor celor ce au abonat-o. Cei ce n'o au, o pot abona cu 8 lei până la sfârșitul anului sau o pot cumpăra, trimițând înainte 3 lei pe bucată.

„Imi văd de slujba mea și nu vreau să știu de nimeni“

Cel care spune așa ceva, când fi vorbești de întoarcerea la Dumnezeu, pare cât se poate de încredințat de ce spune. Și, încântat de dreptatea sa, o ține una și bună, că asta este adevărul. În starea asta, ce nevoie mai are dumnealui de creștinism? Un om ca dumnealui nici nu mai are nevoie să se întoarcă la Dumnezeu! Să se întoarcă la Dumnezeu cei cari nu sunt cumsecade: bețivii, curvarii, ș. a. Dar dumnealui!!! Sare în sus ca mușcat de șarpe, numai când i se pomenesc de așa ceva. De asta, în ochii dumnealui, „rătăciții” sau „sfinții”, cum îi numește pe cei credincioși, sunt oameni de nimic. Și este bine încredințat că, dacă toți oamenii ar fi ca dumnealui, n'ar mai avea nevoie să se întoarcă la Dumnezeu. Dar, fiindcă sunt mulți cari nu sunt ca dumnealui, de aceea e nevoie și de... creștinism.

Dar tocmai aici e greșeala. Sunt mult mai mulți decât se crede, cei cari au aceeași părere și cari o spun sus și tare oricui vor să-i asculte. La drept vorbind însă, părerea asta nu-i decât un mijloc de apărare ca să nu se lase pătrunși de adevărul dumnezeiesc, care să le turbure gândurile acestea frumoase pe care și le fac despre cinstea lor și astfel să se întoarcă la Dumnezeu. Da, da, mulți cred așa. Ciudat însă, că fiecare în parte e bine încredințat că numai el trăiește în adevăr așa cum spune, pe când toți ceilalți n'ar trăi chiar așa. Ar putea aduce chiar o mulțime de dovezi că alții nu-și văd totdeauna de slujba lor ca el.

Aș vrea însă, să văd pe astfel de oameni în vremuri de necaz și de boală sau când vestitorul morții vine să-i spună: „Prietene, ți-a sosit ceasul. Am venit să te iau“.

Mă tem, că în acea clipă, părerea dumnealui nu va mai sta în picioare, ci se va prăbuși cât se poate de dureros.

Cel credincios însă, are o altă temelie: „Isuse, pentru Tine trăiesc, pentru Tine mor; al Tău sunt și în viață, și în moarte!“ Iată o temelie, care, dacă nu-i numai un fel de a vorbi, rămâne tare în orice nevoie, în viață și în moarte,

Gh. Ghicor.

CER NOU ȘI PĂMÂNT NOU

Fr. G. G. ne roagă să-i explicăm 2 Petru 3:5—7, 13 și Isaia 65:17—22 și mai ales „cine va moșteni cerul și cine va moșteni pământul și ce deosebire va fi între ei“.

Primul text vorbește despre arderea cerului și a pământului, dar nicăiri nu se spune că, prin această ardere, cerul și pământul vor fi nimicite. Pământul a fost blestemat din pricina păcatului. Pavel spune că „firea (adică natura din jurul nostru, a fost supusă desertăciunii” și că, odată cu eliberarea fiilor lui Dumnezeu și firea „va fi izbăvită de robia stricăciunii” (Rom. 8:20—23). În Evrei 1:12 se spune despre cer și pământ: „... le vei face sul ca pe o manta și vor fi schimbate“. Din aceste texte și din multe altele, scoatem următoarea încheiere: natura din jurul nostru, care a fost supusă blestemului, va suferi la venirea Domnului o curățire prin foc, o izbăvire de sub blestem și o schimbare. Astfel Dumnezeu va face cer nou și pământ nou înlocuind cele vechi, așa cum a făcut din omul vechiu un om nou, prin nașterea din nou.

Multă discuție s'a făcut degeaba despre „cine va moșteni cerul cel nou” și „cine va moșteni pământul nou“. E adevărat că în Matei 5:3 și 5 ni se spune că „cei săraci în duh” vor moșteni împărăția cerurilor și „cei blânzi... vor moșteni pământul“. Dar nu vezi d-ta că acestea sunt două virtuți legate cu totul una

de alta? Cel blând e și sărac cu duhul și cel sărac cu duhul e și blând. Acestea nu se pot inchipui una fără cealaltă. A fi sărac cu duhul înseamnă, a-ți vedea sărăcia sufletului tău, păcătoșenia și nevrednicia ta. Oricine se vede astfel, nu poate să nu fie și blând. Deci cel ce are aceste două virtuți creștine, va moșteni și pământul și împărăția cerurilor. De altfel în Apoc. 21:1—6, se vorbește despre cerul și pământul nou cu binecuvântările lor, iar versetul 7 spune: „Celce va birui, va moșteni aceste lucruri“. Iar Pavel spune credincioșilor: „Toate sunt ale voastre“. Toate cerurile și pământul nou vor fi moștenirea fiilor lui Dumnezeu.

Textul din Isaia 65:17—25 e foarte figurativ și deci nu trebuie luat literal. În împărăția lui Dumnezeu nu vor fi „vii” afară de via adevărată din Ioan 15 și nu vor fi case, afară de casa nefăcută de mâini din 2 Cor. 5. Iarși nu vor fi lupi, nici lei, boi și șerpi, dar vor fi mulți oameni cari se dușmăniseră ca lupul pe miel și aici se vor iubi și cari au vrut să se distrugă ca și leii pe boi, și aici vor trăi fericiți la masa veșnică a lui Dumnezeu, unde nu vor mânca rodul vitei pământesti, ci se vor hrăni din tovarășia eternă și deplină cu Dumnezeu.

Isaia, ca și alți prooroci, vorbește mult în pilde și mulți s'au rătăcit neștiindu-l explica.

I. C.

DELA UNIUNE

În urma aplicării stării de asediu, la mai multe locuri, autoritățile locale au considerat casele noastre de rugăciune drept adunări obișnuite și astfel au închis mai multe biserici. De aceea, ștătuim pe frați ca să nu folosească cuvintele de „adunare” și „serbare”, ci să spună „biserică” și „serviciu religios” în locul lor, pentruca autoritățile locale să nu ne înțeleagă greșit. Iarși în fața autorităților, să nu vă numiți „pocăiți”, căci numele de „pocăiți” îl poartă o altă sectă, care e oprită de stat. Numele nu mântuiește, de aceea, dacă în fața autorităților suntem cunoscuți și recunoscuți ca bapțiști, așa să ne și numim, ca să nu ne facă neplăceri fără voia lor.

Din pricină că mai mulți frați ne-au scris cu privire la treceri, adăugăm următoarele lucruri:

1.) Se consideră trecuți toți cei ce au vreo dovadă de trecere. Dela aplicarea legii cultelor din 1928, sunt valabile acele dovezi cari sunt eliberate de ofițerul stării civile, iar dinainte de aplicarea ei, sunt

valabile cele eliberate de preturi și de comunitățile baptiste. Totuși din cauză că în multe locuri dovezile eliberate de comunități, sunt neluate în seamă de autoritățile locale, ar fi bine ca și acești frați să facă din nou trecerea. Toți cei ce n'au nicio dovadă de trecere, trebuie să facă trecerea din nou.

2.) Fiecare biserică trebuie să aibă un registru de membri în care să nu treacă decât pe acei cari au dovadă de trecere. Dovezile de trecere e bine să fie în păstrarea bisericii sau o comunități.

3.) Cei cărora d. ofițeri de stare civilă nu vreau să le facă trecerea, sunt rugați să nu ne mai scrie, ci să îndeplinească întocmai îndrumările date în No. 8 al FARULUI. Conducătorii de biserici sunt rugați să păstreze acele îndrumări, căci vor avea tot timpul nevoie de ele.

Am spus atunci să se scrie în declarație, exact cuvintele pe cari le spune d. ofițer al Stării Civile, când refuză să facă trecerea. Iarși să faceți orice declarație în trei exemplare. Donă să ni se trimită nouă și unul să rămână la biserică.

Din lumea largă

Uniunea Bisericilor Baptiste a trimis M. S. Regelui următoarea telegramă:

MAJESTĂȚII SALE REGELUI CAROL
AL II-LEA

Sire,

Uniunea Bisericilor Baptiste roaga pe Molputernicul Dumnezeu ca, prin noua Constituție pe care Inalta înțelepciune a Majestății Voastre a dăruit-o Patriei, să se stabilizească prosperitatea Neamului Românesc și deplină armonie între toți cetățenii Țării. Ea depune la picioarele Tronului cele mai respectuoase omagii și asigură pe Majestatea Voastră de cea mai desăvârșită loialitate.

Președinte: L. R. SOCACIU.

Secretar: I. COCUT.

Profesorul A. Piccard, care anii trecuți s-a urcat cel mai sus prin aier spre cer, acum vrea să se pogoare cel mai adânc în mare. Și-a făcut pentru aceasta un vas rotund cu un diametru de un metru și jumătate și vrea să se pogoare cu el până la 6000 de metri adâncime în Oceanul Pacific. Cum o să se ridice în sus? Și aici mintea lui minunată a ghicit ceva. A găsit o cale prin care va da o mare parte din aierul din vasul sau afară și astfel fiind mai ușor decât apa, se va ridica repede afară.

Germania cumpără foarte multă marfă din România. În 1937 această țară a cumpărat dela noi cereale în valoare de peste trei miliarde lei și produse petrolifere în valoare de un miliard 800 de milioane lei. A mai cumpărat foarte multe animale și produse animale, lemne, fructe, plante medicinale, etc.

Noua Constituție a introdus pedeapsa cu moartea. Iată articolul care prevede acest lucru: Art. 15. — Pedeapsa cu moartea se aplică în timp de războiu potrivit codului de justiție militară. Consiliul de Miniștri va putea decide aplicarea dispozițiilor din alineatul precedent și în timp de pace, pentru atentate contra Suveranului, Membrilor Familiei Regale, șefii statelor străine și demnitarilor statului din mobile în legătură cu exercițiul funcțiilor ce le sunt încredințate, precum și în cazurile de tâlhărie cu omor și asasinat politic.

Americanii au născocit un nou fel de avion care poate merge 14

mii de km. la o înălțime de 7000 de metri, cu o viteză de 370 pe oră ducând o încărcătură de 2 tone de bombe, fără să trebuiască a se opri undeva. Durere numai că trebuie să ducă bombe și nu pâine trupească și spirituală!

În Turcia se găsește 6240 de oameni cari au peste 100 de ani. Dintre aceștia 3985 sunt femei. 30 de bătrâni au peste 150 de ani, dintre cari cel mai bătrân are 157 ani. Bătrânul are dinți buni și nu doarme decât patru ore pe noapte.

Negusului i s'a oferit de către Mussolini postul de șef de trib în Abisinia. El ar primi astfel o mare provincie peste care să domnească, dar să fie cu totul sub ordinele viceregelui italian din Adis-Abeba. D. Mussolini i-a oferit Negusului un salariu anual de 10.000 lire sterline, adică aproape 10 milioane lei. Se spune că guvernul englez recomandă Negusului să primească acest post. Iarși d. Mussolini crede că astfel ar liniști pe abisinieni, cari fac încontinuu răscoale.

Mari furtuni în California. În statul California din Statele Unite au fost mari furtuni și revărsări de ape. Mai multe sute de persoane au fost înecate. 20.000 de suflete au rămas fără adăpost. Se spune că mulți fugeau cu automobilele pe când au fost surprinși și luați de valurile apelor cu automobilele cu tot.

Cu ocazia vizitei M. S. Regelui Carol al II-lea în Anglia, care se va petrece după 21 Martie, se va inaugura în Londra o expoziție de prezentare generală a României. M. S. Regele va fi însoțit de d. Gh. Tătărașcu, ministru de stat și ad-interim la externe. Suveranul nostru va fi oaspetele Regelui George VI al Angliei și va locui în palatul Buckingham.

Consiliul de Miniștri, întrunit în 7 Martie, seara, la Palat, sub prezidenția M. S. Regelui, a hotărât între altele, să înceapă refacerea drumurilor începând dela marginea satelor, pentru ca tărani să aibă drumuri mai bune și să continue campania agricolă. Afară de aceasta s'a mai hotărât să se înființeze o direcție a presei care să îndrumeze ziarele din România spre rolul lor adevărat în propășirea Țării.

Fr. I. Cârjilor, Manta, ne scrie: „De trei ani de când sunt abonant la FARUL, mi-am dat silința să abonez și pe alții din comuna Manta și alte comune. Mi-am dat silința, rugând și pe frații predicatori să îndemne pe tineri și pe bătrâni să aboneze FARUL săptămânal care, pentru mine este o lume de descoperiri. Acum leg al treilea volum și-l păstrez, ca și copii mei să poată citi ceea ce a citit tatăl și mama lor...”.

SOCIETATEA FEMEILOR din Râu de Mori, jud. Hunedoara, a ținut o frumoasă serbare la care au prezentat multe lucruri de mână pe cari le-au împărțit celor săraci, și au dat ajutoare pentru progresul lucrului Domnului. Au vorbit fr. Cornea, precum și alți frați lucrători.

INTORS DIN RUSIA. Fr. Boliac Dumitru, din Iași, s'a reintors din Rusia. Iată ce ne scrie el: „Am venit din Rusia în 1936. Acolo am suferit mult pentru credința în Dumnezeu și El ne-a scos de acolo ca prin minune. Eu am primit hotetul în 1924, iar soția mea în 1923. Până în anul 1930 era bine în Rusia de credincioși, pentru că era liniște. Dar dela 1930 a început prigoana până ce am plecat peste hotar. În anul 1935, ne-au distrus biserica și dintre toți frații, am rămas eu singur liber, căci ceilalți au fost arestați”.

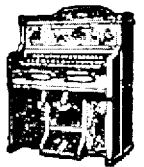
Citește mai jos!

Domnul Ilie Moț, fiul fratelui Moț din Arad, a deschis anul trecut o frumoasă prăvălie de albituri și stoffe de tot felul, pentru bărbați și femei, pentru orășeni și săteni, în Piața Avram Iancu No. 19 (colț cu Str. Mețianu) Arad.

Cu ocazia aniversării deschiderii prăvăliei în cursul lunii Martie, face reducere de 10 la sută la tot felul de cumpărături tuturor clienților, fie că se cumpără pe bani gata, fie pe baza carnetelor CONSUM—INTRETINEREA.

Cititorii FARULUI sunt invitați să viziteze această prăvălie românească, unde se vor convinge de calitatea bună a mărfurilor, de prețul redus și de felul cinstit cu care vor fi serviți!

Harmoniuri
bune și ieftine
pentru biserici
și familii găsiți

la

Francisc
Keeskés

Timișoara IV.

Str. Bolintineanu No. 16.

DIN LUMEA RELIGIOASĂ

Predicator un sfert de veac. Alianța Baptistă Mondială ne trimite spre publicare următoarele: „Fr. Constantin Adorian din București, a împlinit 25 de ani de când, întorcându-se dela cursurile din Seminarul din Hamburg, a devenit păstorul primei biserici baptiste române din București. (O biserică germană existase de mulți ani aici). Astăzi, în loc de cinci membri câți erau adunați într-o casă în chirie, la începutul lucrului de păstor al fr. Adorian, Prima Biserică Baptistă din București are o clădire în care intră 1000 de persoane și mai sunt încă cinci biserici surori în diferite părți ale orașului. Fr. Adorian a făcut un lucru mare de pionier în școala duminicală, lucrul tineretului, în organizarea femeilor, în pregătirea cântărilor, în conducerea altor publicațiuni și pe multe alte căi. Jubileul de 25 ani al acestui păstor, a fost sărbătorit de o mare mulțime adunată în casa de rugăciune”. FARUL se unește cu alți frați, ca să ureze mulți ani și mult succes înainte atât fratelui C. Adorian cât și bisericii din București. Dar nu putem să nu adăugăm un cuvânt. Se adevărește și aici faptul că, un predicator, dacă vrea să facă ceva în viață, nu trebuie să fugă de ici colo, ci să stea într'un loc, și în ciuda tuturor greutăților, să încerce să zidească ceva în viață.

IN BISERICA DIN TIUR, jud. Târnava Mică, la 12 Febr., s'a ținut conferința Cercului și s'a făcut darea de seamă a lucrului Domnului din anul 1937. S'a ales ca lucrător pentru vestirca Evangheliei fr. Schiau. Totodată s'au mai adăugat Cercului nostru două biserici.

ORDINARE. În biserica baptistă din Sighișoara, jud. Târnava Mare, s'a ținut în 27 Febr. ordinarea fr. Călușiu Dum. Au luat parte frați din 12 comune. Serviciul ordinării a fost condus de fr. P. Boșorogan, ajutat de fr. Flueraș Mihai.

S'A ȚINUT CONFERINȚA ANUALĂ a Cercului de pe valea Hateg, în biserica din Hateg, jud. Hunedoara, la care a luat parte și fr. P. Boșorogan. S'au dat mai multe sfaturi asupra dărniceii. Conducător al Cercului a rămas și pe mai departe fr. D. Cornea.

IN MALĂEȘTI, jud. Hunedoara, s'a ținut un curs biblic, condus de fr. Dragomir Cornea, despre răstignirea Domnului Isus.

IN BISERICA DIN ABRUD SAT, jud. Alba, s'a ținut cununia religioasă a fr. I. Petruța cu sora EL. Hebedean. Serviciul religios a fost oficiat de fr. V. Furdui.

SERBARE ÎN MUNȚII APUSENI. În 20 Febr., s'a ținut ordinarea fr. Eftimie Marinca în biserica Avram Iancu, jud. Turda. Serviciul a fost îndeplinit de fr. Fur-

dui V., ajutat de frații I. Mihet și Bara. Seara fr. Costan Cristea a condus serbarea copiilor cu un program foarte bogat. Au servit din Cuvântul Domnului frații Furdui, C. Leahu, I. Mihet și Avram. Au asistat frați din opt comune.

FRĂȚII DIN PETRIȘ și Corbești, jud. Arad, au ținut în biserica din Petriș, o frumoasă serbare de evanghelizare, condusă de fr. I. Popovici. A urmat serbarea tineretului, condusă de fr. Hotărăș Rub'n. Au vestit Cuvântul Domnului frații I. Bianga și A. Iancu. Subiectul a fost: „Isus față de ai Săi”.

HARTA PALESTINEI se poate comanda la Librăria Socec, București.

A TRECUT DIN VIAȚA fr. Brânda Ioan din Căpâlna, jud. Bihor. Actul înmormântării a fost îndeplinit de fr. Vișeș T., I. Gligor, N. Dărăban și Tocuț

Ioan. Au luat parte frați din mai multe comune și muzica din Cărsău, care însă n'a putut să cânte din cauză că erau de față jandarmii cari i-au împiedecat.

FR. IOAN GLIGOR a vizitat biserica din Cârpești Mari, Dobresti și Topa de sus, jud. Bihor, pentru a pune noi baze școlii duminicale de care se simte mare lipsă în bisericile noastre.

BISERICILE DIN SACEL și Sânpetru, jud. Hunedoara, au avut o mare bucurie având în mijlocul lor pe fr. Cornea și Rusu, cari au ținut un curs și evanghelizări biblice, la cari au participat mulți frați și vizitatori.

IN COM. FORAU, jud. Bihor, s'a ținut înmormântarea sorei Cuciuța M., la 22 Februarie. Actul înmormântării a fost condus de frații N. Dărăban, Gligor și Tocuț Ioan.

CE VA INTRECE PE TOATE? Al șaselea congres baptist mondial Atlanta, Statele Unite, 22-28 Iulie, 1939

Se apropie foarte repede data acestui congres mondial și de aceea pregătirile pentru el se fac în toate țările. Alianța Baptistă Mondială ne-a rugat să publicăm în legătură cu congresul, următoarele:

Pregătirile înaintază tot mai mult pentru Congresul Mondial Baptist din anul viitor.

Mare interes trezit deja

Dr. Rushbrooke, secretarul general al Alianței Baptiste Mondiale, a primit rapoarte despre mergerea multor delegați din Australia, America de sud și alte țări depărtate. A fost anunțat un mare grup din Victoria, Africa. Baptistii din Suedia au numit un comitet special care să trezească mai mult interesul în această țară pentru congres.

Sunt semne că congresul din Atlanta va întrece pe toate celelalte congrese ținute până aici.

Program atrăgător și variat

Programul va fi foarte interesant. **Insărcinarea misionară a confesiunii baptiste** va avea un loc special în program și cele trei comisii vor prezenta rapoarte cu privire la următoarele subiecte: 1. Ce pot face Baptistii ca să împiedece războiul și să promoveze pacea? 2. Contribuția baptistă la unitatea creștină. 3. Rapoartele și rezultatele conferințelor din Oxford și Edinburgh. Alte laturi interesante ale programului vor fi: cuvântarea pre-

zidențială a lui Dr. Truett, raportul lui Dr. Rushbrooke, predica specială a congresului și **o piesă în care se va arată istoria Baptistilor**. Femeile vor avea un loc mai mare în program decât la Berlin. Afară de întruniri mari ale congresului, se vor ține întruniri deosebite pe limbi, ale tineretului, ale misionarilor, etc.

Cum să mergem la congres

Orice baptist care dorește să ia parte la acest congres, trebuie să scrie secretarului Uniunii din care face parte. Acesta îi va trimite numele la Alianța Baptistă Mondială. Atunci Alianța va trimite acasă celui ce dorește să meargă la congres, un bilet de delegat, în schimbul căruia, la Atlanta, el va primi biletul de intrare la congres, înșina congresului, programul, cartea de cântări, etc... și informațiuni cu privire la hrană și dormit, dacă s'a făcut ceva în această privință.

Taxa de intrare la congres e de 500 lei, bani pe cari să-i trimiteți secretarului Uniunii odată cu cererea D-voastră.

Baptistii din România trebuie să scrie la: IOAN COCUT, secretarul Uniunii Baptiste, Arad, str. Fabricii 20.

Adăugăm că formularele pentru bilete de delegați au sosit deja și ceie doresc să meargă la congres, sunt rugați să ne scrie cât mai repede.

FAPTE, PİLDE ȘI IDEI

Bogății pierdute

Cei ce beau, își otrăvesc urmașii lor până la stingerea neamului.

Însă de băutura rachiului, atârna și nenorociri imediate: viață ticăloasă, hoție și crimă.

În țara noastră se cheltuiește pe băutură, suma de 20 miliarde lei.

Revine de fiecare județ câte 300 milioane. Ce minuni nu s'ar face cu acești bani? Șosele, școli, spitale și alte lucruri de folos obște.

Dar în zece ani se cheltuiește pe băutură 200 miliarde. Ca să numere un om această sumă, leu cu leu, i-ar trebui 12.680 ani. Dacă ar fi numai monede de 100 de lei, deabia i-am încărea în 5000 cară trase de către doi boi și pentru această coloană ar trebui o șosea lungă de 25 km.

Vedeți iubiți cititori, câte parale se cheltuiesc pe băutură. Aceasta numai din neștiința noastră. Dar cel ce bea nu numai că cheltuiește bani, dar își zdruncină sănătatea, dă naștere la copii schilozi, etc. din „Sănătatea”.

Timpu bine folosit

Predicatorul Lyman Beecher, ajungând odată la o biserică la țară, văzu că din cauza timpului furtunos, toți au fost împiedecați să vină la biserică, afară de unul singur, care era un străin. Păstorul, cu toate acestea, ținu serviciul și predica. Cu 25 de ani mai târziu, un om opri pe L. Beecher pe strada unui oraș și zise: „Vă aduceți aminte că ați predicat odată unei adunări de un singur om? Acel om sunt eu. Predica Dv. a fost mijlocul care m'a făcut să primesc pe Domnul, Mântuitorul meu”. Să nu fiți descurajați. O sămânță semănată va aduce roade, dacă noi vom avea credință.

Eu nu am un suflet mic

Un învățător alb dintr-o școală pentru copiii negrilor, povestește: „Într-o zi am muștrat un copil pentru o ieșire furioasă și i-am spus: „Numai sufletele mici se înfurie repede”. Desigur cuiul acestei dojeni pătrunse adânc în sufletul copilului. După terminarea clasei veni la mine să-mi spună: „Să știți că eu nu am un suflet mic”.

Să ajutăm pe alții

Pe statuia generalului Gordon, din catedrala Sf. Paul, se află scrise următoarele cuvinte: „Nici odihnește, celce totdeauna și pretulindeni și-a jertfit puterea pentru cel slab, averea pentru cel sărac, iubirea pentru cel suferind și inima pentru Domnul”.

Proverbe chinezești

Un câine latră după nimic și restul latră după el.

Un făuritor de idoli nu este niciodată un idolatru.

Cucerit de Evanghelie

Când Noul Testament a fost tradus în limba Acera, și o copie a fost prezentată regelui Kodsho de pe Coasta de Aur, el zise: „Cartea aceasta ne vorbește într-o limbă dulce și clară încât oricine poate să o înțeleagă”. Dar unul dintre șefii cu un spirit dușmănos, zise misionarului: „Acum ne este frică de d-ta. Când ai venit la noi cu Biblia într-o limbă străină, nu ne temeam. Secura era bună, dar mânerul n'a fost destul de tare ca să taie copacii sfinți ai idoloilor noștri. Acum d-ta ai mânerul făcut din lemnul ținutului nostru și copacii noștri sfinți vor fi tăiați și pădurile noastre distruse”. Iată o măreală mărturie despre Cuvântul Domnului.

Prigonirile au fost adesea grozave în Angola, Africa. Când cineva a devenit creștin, i s'a spus: „Ți-ai vândut omului alb sufletul tău; noi suntem acum sub puterea lui”, și era aruncat afară. În Dahomey, tinerii erau prinși, legați de mâini și de picioare, li se punea căluș la gură și, legați la ochi, erau lăsați astfel mai multe săptămâni. Totuși, biserică creștea. În Africa franceză de apus, în 20 de ani, lucrul Domnului a crescut de la 5000 la 50.000 de suflete. În bazinul Congo sunt aproape 500.000 și acum au învățători, evanghelști și predicatori băștinași. În Nigeria de răsărit, cu o populație de 260.000, — 32.000 sunt creștini botezați. Cu atâta putere a crescut Cuvântul Domnului!

Cele mai bune lucruri

Cea mai bună lege, — regula de aur.

Cea mai bună educație, — să te cunoști pe tine însuși.

Cea mai bună filosofie, — o minte mulțumită.

Cea mai bună teologie, — o viață curată și binefăcătoare.

Cel mai bun războiu, — războiul contra păcatului.

Cea mai bună medicină, — voința și cumpătarea.

Cea mai bună muzică, — râsul unui copil nevinovat.

Cea mai bună știință, — să scoti raze de soare dintr-o zi noroasă.

Cea mai bună ziaristică, — tipărirea adevărului și a frumosului pe tabla inimii.

Cea mai bună telegramă, — a arunca o rază de soare într-o inimă tristă.

Cea mai bună biografie, — acea viață care scrie mila cu literele cele mai mari.

Cea mai bună matematică, — aceea care adună bucuria și împărțește mahnirea.

Cea mai bună diplomație, — a încheia un tratat de pace cu conștiința noastră.

Cea mai bună arhitectură, — a zidi un pod al credinței peste râul morții.

Viața unui om bețiv se poate împărți în două capitole, fiecare foarte dureroasă. Primul, în care el ar putea să părăsească beția, dacă ar vrea, iar al doilea, în care ar vrea să o părăsească, dacă ar putea.

Oh, oameni și femei ai lumii! Biserica poate fi de modă veche, dar iubirea, nevinovăția și cinstea sunt de modă veche. Acestea sunt lucrurile pe care le apără biserica. Dați-i loc în inima voastră! Iar voi cei din biserică aveți datoria de a păstra vii aceste virtuți pentru că acestea sunt virtuțile cari fac mare o națiune.

Un fost primministru

al Angliei, a spus în fața unui grup de studenți, următoarele: „Păstrați totdeauna cu voi, oriunde ar putea să vă ducă drumul vieții, tovarășia marilor adevăruri, inspirația marilor idealuri, pilda faptelor mari și mângărirea falimentelor mari. Astfel înarmați, puteți înfrunta fără tulburare loviturile împrejurărilor, capriciul sorții ori nestatornicile de nepătruns ale vieții”.

UN APEL

Un frate sărac ne scrie: „Dacă aveți alături bunătațe, vă rog să-mi trimiteți și mie revista FARUL ca unui frate sărac și necăjit, neavând bani a vă trimite și euș dori să mă nutresc și eu din el”. Am primit multe scrisori de acest fel și ope-lăm la inimile celorce au bogățiile lumii acesteia, a să plătească abonamentul acestor frați săraci.

Sora Margareta Bale, fr. M. Mărgău, Gh. Nicoară și S. Iuga au plătit căle un abonament celor săraci.

Toate abonamentele primite pentru LUMINATORUL, revista fraților români din America, le-am trimis la redacția ei în Statele Unite. Deci, dacă sunt ceva frați cari au vreo nemulțumire cu primirea acestei reviste, sunt rugați să scrie la adresa următoare: Theodore Faur, 14134, Greeley Street, Detroit, Mich. U. S. A.